

## Hur kunde jag bli dissident?

Gunnar Holmgren

*En dissident är en person som aktivt motarbetar den rådande ordningen. Vanligen avser man en politisk dissident som, oftast med fredliga medel, sätter sig upp mot en totalitär regim. Dissident är den som stannar kvar inom det kritiserade systemet eller etablissemanget medan den som lämnar det kallas flykting. ( Wikipedia )*

Det är 1980-tal. Jag är registrerad som doktorand i Geokosmisk fysik. Vi har börjat utveckla ett instrument för att mäta plasmatäthet och temperatur i jonosfären för den första svenska satelliten, Viking. Min uppgift är framför allt att utveckla teori och analysverktyg för vår Langmuirsond och att svara för programvaran på marken och ombord på satelliten för att styra instrumentet. Detta gör vi i samarbete med en forskargrupp vid det Danska Rymdforskningsinstitutet i Lyngby i Köpenhamn. Det blir åtskilliga resor till Lyngby för att testa och integrera instrumentet med resten av satellitens så kallade vågexperiment. I samband med mötet med den danska forskargruppen, visar man oss preliminära resultat av en studie de gör av korrelationen mellan solaktiviteten och medeltemperaturen på norra halvklotet. Det är frapperande vilken god korrelation man får. Detta gör starkt intryck på mig trots att man ännu inte kan presentera någon detaljerad teori för sambandet. Det har redan på den tiden framförts hypoteser om människans påverkan på klimatet genom ökad koldioxidhalt i atmosfären men mina danska kollegors forskning sår, hos mig, ett frö av tvivel på hypotesen om antropogen klimatpåverkan.

I oktober 2017, cirka trettiofem år senare, gör jag en pilgrimsvandring från Saint Jean Pied de Port i Frankrike till Santiago de Compostella i nordvästra Spanien; En vandring på cirka 800 km. Även denna vandring gör starkt intryck på mig och saknar inte betydelse för min väg till att bli dissident. Den ger tillfällen till eftertanke och viktigt tankeutbyte med många andra pilgrimer. Den ger också ett bestående insikt av betydelsen av tankeutbyte med andra och att inte bara acceptera etablerade "sanningar". Pilgrimsvandringens natur uttrycks på följande sätt av nunnorna i Zabaldika:

Det är *vägen* som gör dig till en pilgrim. Därför att vägen till Santiago är inte bara ett spår att vandra för att nå någonstans, inte heller är det ett prov för att få en belöning. "El camino de Santiago" är på samma gång en bildberättelse och en omedelbar verklighet eftersom den sker inom och utanför den verkliga tiden som pilgrimsdagarna varar, i längre betydelse hela livet, när du tillåter *vägen* att tränga in i Dig, att förvandla dig till pilgrim.

*Vägen* gör ditt liv enklare därför att ju lättare blir din ryggsäck desto mindre belastning blir det på ryggen och så mycket bättre kommer Du att uppleva hur lite du behöver för att leva.

*Vägen* förbrödrar. Det lilla Du bär med dig måste du vara villig att dela med dig av, för även om du startade ensam, kommer du att fullfölja den i sällskap med andra.

*Vägen* föder gemenskap, gemenskap som hälsar välkommen, visar intresse för den andres väg, för samtal, för att dela med sig.

*Vägen* ställer krav på dig. Du måste stiga upp innan solen trots trötthet eller blåsor. Du måste vandra i gryningens mörker som övergår i dag. Din vila är till för att kunna fortsätta.

*Vägen* inbjuder Dig att begrunda, låta Dig överraskas, godta, fördjupa, stanna, vara tyst, lyssna, beundra, att förnimma medresenärer, Dig själv, Gud.

Engagemanget i den danska forskningsgruppens upptäckter av korrelation mellan solaktivitet och marknära temperatur fick stå tillbaka under många år för förestående disputation, uppskjutning och operation av vårt instrument på Vikingsatelliten, ett engagemang på Rymdbolaget för implementering av lagring och distribution av Vikings vetenskapliga data, en intensiv period som "co-investigator" på de fyra Europeiska Cluster-satelliterna, och därefter verksamhet som prefekt på Institutionen för Teknikvetenskaper vid Uppsala Universitet. Under dessa år baserades min uppfattning av antropogen klimatpåverkan helt på de uppgifter som gavs i massmedia, SVT, SR, DN, SvD med flera, alla delar av det som vi nu benämner MSM (Main Stream Media). Jag var engagerad för att möta klimathotet precis som många klimatalarmister idag. Föga anade jag under dessa år hur vilseledande och okunnig den "journalistik" är som ligger till grund för allmänhetens klimatångest.

*Den som engång har varit pilgrim måste alltid vara beredd att bryta upp igen, att börja sin vandring igen. Det lönar sig inte att säga: Jag är det inte längre. Jag är inte någon pilgrim mer.*

*Du har varit det engång.*

*Är det inte så?*

*Nu väntar pilgrimsvägen igen.*

*Bryt upp. Bryt upp.*

(ur Per Lagerkvist: Det Heliga Landet)

Det är inte förrän efter min pilgrimsvandring 2017 som det frö som såddes 35 år tidigare börjar gro. Jag återupptar då en mer regelbunden kontakt med min gamle vän från gymnasietiden, och vi börjar ta långa promenader cirka en gång i veckan för att diskutera aktuella och existentiella frågor i sann pilgrimsanda; Inga ämnen eller åsikter är uteslutna. Vandringarna passar oss båda eftersom han också har erfarenhet från långa pilgrimsvandringar. När klimatfrågan först kom upp hade jag mest PK-aktiga synpunkter, medan han hade tänkt igenom frågan på större allvar. Som nybliven pensionär med forskarerfarenhet skulle jag ha tid och möjlighet att penetrera den vetenskapliga grunden för klimatalarmismen på djupet.

Under hösten 2018 lade jag således det mesta av min fria tid på att försöka förstå klimatfrågan. Min strategi var att fästa störst trovärdighet till de forskare som jag lärt känna personligen eller kände till som seriösa forskare från min egen tid som rymdforskare eftersom det gav mig stor tillit till slutsatserna. Min startpunkt var naturligtvis den danska forskargruppen som jag hade haft kontakt med redan för 35 år sedan. Det visade sig att deras forskning hade vilat under lång tid men att man på sista tiden hade utvecklat teorin och därmed kraftigt ökat trovärdigheten i den ursprungliga hypotesen att solvinden, genom att påverka den kosmiska strålningen som når jordens atmosfär även påverkar molnbildningen och därmed norra hemisfärens temperatur.

I slutet av året är jag på det klara med att det inte finns någon vetenskaplig grund för bekräftelse av hypotesen att mänsklig aktivitet skulle påverka jordens temperatur på ett skadligt sätt. De vetenskapliga skälen till slutsatsen beskrivs i andra texter.

Det är först efter det att jag har satt mig in i den vetenskapliga frågan som det går upp för mig att det finns en politisk bakgrund till klimatalarmismen och hur det kommer sig att klimatalarmismen, trots avsaknad av vetenskaplig grund, har fått ett så extremt starkt genomslag hos massmedia (MSM), allmänhet, politiker, näringsverksamhet, miljöorganisationer (NGO) i västvärlden och speciellt i Sverige. Den underliggande politiska agendan förklarar också varför kritik av klimatalarmismen är så känslig i samhället idag. Fram till det att jag hade satt mig in i den vetenskapliga frågan ordentligt hade jag, som de flesta i detta land, en stark tilltro till massmedia och speciellt till SvT och SR. "Om man nästan dagligen tar upp alarmismen i nyhetssändningarna måste det väl ligga något i alarmen?". Efter att ha förstätt vetenskapen inser jag att massmedia sprider rena lögnen om klimatfrågan, delvis beroende på reportrarnas okunnighet i vetenskapliga frågor, men kanske i ännu högre grad för att man har en dold agenda. Detta visas genom ämnesval och genom "lies by omission" samt val av kommenterande "experter". Idag framstår "statstelevisionen" och andra traditionella massmedia, för mig, närmast som propagandaorgan, med avseende på klimatfrågan.

***Totalitarianism**, form of government that theoretically permits no individual freedom and that seeks to subordinate all aspects of individual life to the authority of the state. (Encyclopedia Britannica)*

Men för att bli dissident krävs inte bara att avvika från den gängse uppfattningen i viktiga frågor utan även att detta sker i en totalitär stat. Men Sverige är väl inte totalitärt? Nej, naturligtvis inte om man följer de traditionella (MSM) massmedierna. Frågan framstår som närmast absurd. Totalitarism är ju tidigare DDR, det forna Sovjetunionen och Nordkorea och några stater till, men inte Sverige. Om man emellertid lyfter blicken och tar del av beskrivningar i utländska media och i alternativa media i Sverige framstår svaret inte så självklart. Som ett exempel följer ett utsnitt ur en muntlig intervju som Rupert Darwall ger inför lanseringen av sin bok "The Green Tyranny":

**Rupert Darwall:** Yeah, when we talk about exposing the totalitarian roots of this [the "climate industrial complex"], the German, the Nazi one, if you like, explains itself. What about Sweden? Is Sweden totalitarian? Well, it's a form of soft totalitarianism [in Sweden]. They've had a social democratic government. It was the longest one-party rule from about the 1920s into the 1970s, so [it had an] extraordinary, extraordinary impact on Sweden. This is the party that created modern Sweden. The Swedish Social Democrats can claim direct lineal descent from Marx and Engels. And they believe in social engineering. They have socially engineered modern Sweden, and they used tools of social control to change the way people think, to change the way people behave. There's a quote in the book from Olof Palme when he was education minister saying, "We don't teach people individuality, we teach them to be members of a group." And then there's an education bureaucrat who says, "We believe in the freedom to give up freedom." So this is...It's not like the regimes of the former Eastern Bloc but it's a very...It's I think rightly called a soft totalitarian regime.

Detta är inte ett enastående exempel på hur Sverige kan betraktas av utomstående bedömare. I Texten "Om klimatdespotismen med mera" på denna webbplats (asikten.com) ges flera exempel på hur svenska klimatskeptiker har utsatts för repressalier typiska för totalitära regimer. Här ingår demonisering genom förnedrande beteckningar som: Klimatförnekare, Högerextremist, Rasist, Högernationalist, Nazist, Faktaresistent med mera. Ekonomiska sanktioner kan innebära, utfrysning på arbetsplatsen, uppsägning, utebliven förlängning av anställningskontrakt, indragning av uppdrag som föreläsare/lärare, uteblivna forskningsanslag etc. Begränsning av yttrandefrihet genom: Deplattformer, Refusering av debattartiklar/inlägg/insändare. I texten "Om klimatdespotin med mera" finns exempel på samtliga av dessa repressalier. Indirekta repressalier åstadkoms dessutom genom politisering av tjänstemannatillsättningar inom regerings- och departementskanslier, statliga verk, forskningsråd, NGO:er med mera.

En av de viktigaste komponenterna som skiljer ett öppet samhälle från ett totalitärt, utgörs av massmedia. Åtskilliga klimatskeptiker vittnar om hur massmedia i Sverige numera är praktiskt taget helt stängda för information och debattartiklar från klimatskeptiker. Som ett exempel tar vi här uttalanden i en [intervju](#) av Gunnar Magnusson med P-O Eriksson:

Per-Olof Eriksson är mest känd som ovanligt framgångsrik koncernchef för Sandvik åren 1984 – 1994.

Med stöd av sin utbildning i Teknisk Fysik vid KTH har han studerat "klimatfrågan" och funnit att spådomarna om en farlig utveckling vilar på datamodeller, som saknar bas i fysiken. Det gör tron på en framtida katastrof till en religion mer än naturvetenskap.

Där konstaterar han att medias "åsiktskorridor" inte tillåter allsidig information om klimatet. Endast sådant som kan tydas till stöd för katastrofscenarierna publiceras. Balanserade fakta undanhålls från allmänheten.

För 10 år sedan, den 4/6 2009, publicerade *Dagens Industri* en artikel av P-O Eriksson, där han enkelt förklarar att "det är varken realistiskt eller nödvändigt att minska koldioxidutsläppen". När han ville kommentera den utveckling vi de facto sett under 10 år därefter, hade tidningen ingen plats för det.

Det är symtomatiskt för alla riksm medias förkvävning av konkreta fakta om klimatet. Dessa visar nämligen att det finns ingen "klimatkris", det finns inget "akut" katastrofhot i global skala, men vårt "normala" klimat består av nyckfullt väder, som ibland blir extremt och orsakar lokala katastrofer. SAMT, utsläppen har stimulerat växtligheten och därmed visat sig gynnsamma för hela mänskligheten .

Riksmedia sviker sin synnerligen viktiga uppgift i demokratin: Att informera allsidigt och opartiskt. De har istället blivit kanaler för ensidig skrämpropaganda. Det är särskilt markant, och upprörande, för "Public Service", som vi alla tvingas finansiera. Dess sändningstillstånd specificerar tydligt kravet på allsidig och opartisk information. Att så sker skulle bevakas av "Granskningsnämnden". Men denna har vänt sitt uppdrag bakfram: De skulle vara oberoende av politiken, men anser att politikens "grundsyn" är opartisk och motiverar sina beslut så här:

Att SVT sänder program och inslag som utgår från denna grundsyn kan inte i sig anses strida mot kravet på opartiskhet.

Kompetens baserad på naturvetenskap och världsomfattande erfarenheter ställs nu mot religiös barnatro.

Politiker skall "vem-som-helst" kunna bli, varför de flesta politiker är okunniga. Men det finns inga ursäkter för bristande ansvar att underrätta sig om kunnande, som är viktigt för politiska beslut eller för oförmåga till logiska slutsatser.

Det vi nu ser i stora delar av världen är ett sammanbrott för tilltron till demokratin, där en viktig faktor är politikernas samfälliga prioritering av "exponering" framför "innehåll".

De tävlar om att synas i sällskap med ett okunnigt barn med en religiös tro och nonchalerar kvalificerat kunnande och kompetens hos medborgare med mycket breda erfarenheter.

---

Är det ett aktivt val att bli dissident trots de olägenheter som kan vara förknippade med att vara dissident? De allra flesta tar inte aktivt ställning till frågan eftersom man, liksom jag tills för några år sedan, litar på de "sanningar" som presenteras av MSM och som man får serverade genom utbildningsväsendet från förskola till universitet. Den dag man, genom eget initiativ eller på annat sätt, konfronteras med alternativa beskrivningar av världsbilden kan emellertid frågan bli aktuell. För egen del kan jag inte se att det finns något val eftersom det är uteslutet att ta avstånd från den vetenskapliga metodiken och slutsatsen, att klimatalarmismen saknar grund, efter att ha spenderat hela mitt yrkesverksamma liv i vetenskapens tjänst. Nu är jag pensionär, och påverkas inte av sanktioner, n.b. svårigheter att få forskningsanslag för egen eller andras forskning. Om jag hade ställts inför frågan under min yrkesverksamhet skulle utgången ha varit mer osäker, särskilt som jag var prefekt för en stor teknisk universitetsinstitution under många år. Min situation liknar, i detta avseende, den som P-O Eriksson beskriver i videoavsnittet att han under sin yrkesverksamma tid förhindrades att ta upp dessa frågor av hänsyn till företagets utsatthet för marknad och massmedia. Många andra exempel finns med liknande berättelser, ofta av personer med solid teknisk/naturvetenskaplig bakgrund och med det gemensamma att de har ett aktivt yrkesliv bakom sig.